

ВИЩИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД УКРАЇНИ

У Х В А Л А І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

01 квітня 2014 року

м. Київ

Колегія суддів Вищого адміністративного суду України у складі:

головуючого
суддів:

Донця О.Є.,
Логвиненка А.О.,
Мороза В.Ф.,

розглянувши у порядку письмового провадження касаційну скаргу Лапіна Олександра Олександровича на постанову Ворошиловського районного суду м. Донецька від 02.04.2013 року та ухвалу Донецького апеляційного адміністративного суду від 14.05.2013 року у справі за позовом Лапіна Олександра Олександровича до Донецької міської ради, третя особа – Товариство з обмеженою відповідальністю «Екоенерджи Донецьк» про визнання рішення недійсним,

в с т а н о в и л а:

У липні 2012 року Лапін О.О. звернувся до Ворошиловського районного суду м. Донецька з позовом до Донецької міської ради, третя особа – Товариство з обмеженою відповідальністю «Екоенерджи Донецьк» про визнання рішення недійсним.

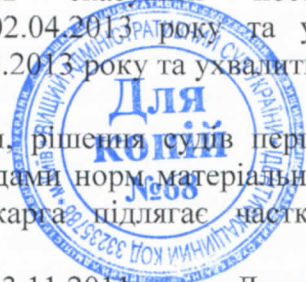
Постановою Ворошиловського районного суду м. Донецька від 02.04.2013 року у задоволенні позовних вимог Лапіну О.О. було відмовлено.

Ухвалою Донецького апеляційного адміністративного суду від 14.05.2013 року апеляційну скаргу Лапіна О.О. було задоволено частково. Постанову Ворошиловського районного суду м. Донецька від 02.04.2013 року – скасовано, а провадження у справі закрито.

У касаційній скарзі Лапін О.О., не погоджуючись з даними рішеннями судів першої та апеляційної інстанцій, посилаючись на допущені судами порушення норм матеріального та процесуального права, просить скасувати постанову Ворошиловського районного суду м. Донецька від 02.04.2013 року та ухвалу Донецького апеляційного адміністративного суду від 14.05.2013 року та ухвалити нову постанову, якою задовольнити позовні вимоги.

Перевіривши наведені в касаційній скарзі доводи, рішення судів першої та апеляційної інстанції щодо правильності застосування судами норм матеріального та процесуального права, колегія суддів вважає, що скарга підлягає частковому задоволенню з наступних підстав.

Судами попередніх інстанцій встановлено, що 23.11.2011 року Донецькою міською радою прийнято рішення № 10/25 «Про продаж земельної ділянки несільськогосподарського призначення Товариству з обмеженою відповідальністю «Екоенерджи Донецьк» для будівництва та подальшої експлуатації підприємства з виробництва енергії з відходів у Пролетарському районі». Лапін О.О., вважаючи, що рішення Донецької міської ради від 23.11.2011 року № 10/25 прийнято з порушенням

приписів діючого законодавства звернувся до суду з даним позовом, в якому просив визнати недійсним рішення Донецької міської ради від 23.11.2011 року № 10/25 «Про продаж земельної ділянки несільськогосподарського призначення Товариству з обмеженою відповідальністю «Екоенерджи Донецьк» для будівництва та подальшої експлуатації підприємства з виробництва енергії з відходів у Пролетарському районі».

Постановою Ворошиловського районного суду м. Донецька від 02.04.2013 року у задоволенні позовних вимог Лапіну О.О. було відмовлено. Ухвалою Донецького апеляційного адміністративного суду від 14.05.2013 року постанову Ворошиловського районного суду м. Донецька від 02.04.2013 року – скасовано, а провадження у справі закрито у зв'язку з тим, що даний спір не належить розглядати в порядку адміністративного судочинства.

Відповідно до статті 159 Кодексу адміністративного судочинства України, судові рішення повинні бути законним і обґрунтованим.

Законним є рішення, ухвалене відповідно до норм матеріального права при дотриманні норм процесуального права.

Обґрунтованим є рішення, ухвалене судом на підставі повно та всебічно з'ясованих обставин в адміністративній справі, підтверджених тими доказами, які були досліджені в судовому засіданні.

Згідно із частиною 1 статті 17 Кодексу адміністративного судочинства України, юрисдикція адміністративних судів поширюється на правовідносини, що виникають у зв'язку з здійсненням суб'єктом владних повноважень владних управлінських функцій, а також у зв'язку з публічним формуванням суб'єкта владних повноважень шляхом виборів або референдуму.

Рішенням Конституційного суду України від 01.04.2010 року у справі за конституційним поданням Вищого адміністративного суду України щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 143 Конституції України, пунктів «а», «б», «в», «г» статті 12 Земельного кодексу України, пункту 1 частини 1 статті 17 Кодексу адміністративного судочинства України № 10-рп/2010 встановлено, що положення пункту 1 частини 1 статті 17 Кодексу адміністративного судочинства України стосовно поширення компетенції адміністративних судів на «спори фізичних чи юридичних осіб із суб'єктом владних повноважень щодо оскарження його рішень (нормативно-правових актів чи правових актів індивідуальної дії), дій чи бездіяльності» слід розуміти так, що до публічно-правових спорів, на які поширюється юрисдикція адміністративних судів, належать і земельні спори фізичних чи юридичних осіб з органом місцевого самоврядування як суб'єктом владних повноважень, пов'язані з оскарженням його рішень, дій чи бездіяльності.

Враховуючи правову позицію Конституційного суду України, викладену в рішенні від 01.04.2010 року у справі № 10-рп/2010, колегія суддів приходять до висновку про те, що даний спір є адміністративно-правовим та підлягає розгляду в порядку адміністративного судочинства.

Відповідно до статті 227 Кодексу адміністративного судочинства України, підставою для скасування судових рішень судів першої та (або) апеляційної інстанцій і направлення справи на новий судовий розгляд є порушення норм процесуального права, які унеможливили встановлення фактичних обставин, що мають значення для правильного вирішення справи.

Таким чином, порушення судом апеляційної інстанції норм процесуального права призвело до ухвалення рішення, яке не відповідає вимогам щодо законності та обґрунтованості і таке неправильне вирішення справи не може бути усунуто судом касаційної інстанції, а тому рішення суду апеляційної інстанції підлягає скасуванню, а справа – направленню на новий розгляд до суду апеляційної інстанції.

Під час нового розгляду суду апеляційної інстанції слід врахувати вищенаведене та прийняти обґрунтоване та законне рішення за результатами повного, всебічного та об'єктивного розгляду всіх обставин справи в їх сукупності.

Керуючись статтями 220, 222, 223, 227, 230, 231 Кодексу адміністративного судочинства України, колегія суддів,

ухвалила:

Касаційну скаргу Лапіна Олександра Олександровича – задовольнити частково.
Ухвалу Донецького апеляційного адміністративного суду від 14.05.2013 року – скасувати.

Справу за позовом Лапіна Олександра Олександровича до Донецької міської ради, третя особа – Товариство з обмеженою відповідальністю «Екоенерджи Донецьк» про визнання рішення недійсним – направити на новий розгляд до суду апеляційної інстанції.

Ухвала оскарженню не підлягає.

Судді:

О.Є. Донець

А.О. Логвиненко

В.Ф. Мороз

З оригіналом згідно

Помічник судді

О.М. Івашенко